

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO/OS/41.9/629/2024/15086/KK

Katowice, dnia 30 września 2024 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem wniesionym przez Stowarzyszenie „Jeleń. Tu mieszkamy!”, z siedzibą w Jaworznie, zawartym w piśmie z dnia 8 marca 2024r. od decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Jaworzna przez Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Jaworzna z dnia 21 lutego 2024r., znak sprawy: OŚ-ŚR.6220.12.2023, którą w pkt. I sentencji tej decyzji ustalono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „ Budowa instalacji do produkcji płyt z tworzyw sztucznych na terenie działki o nr ewidencyjnym 4034/36 w obr. Jeleń w Jaworznie”. W pkt. II-IV sentencji decyzji określono związane z tą decyzją obowiązki na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. W pkt. V sentencji decyzji nadano decyzji rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 § 1 k.p.a. W pkt. VI sentencji tej decyzji określono, że Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)

Członek składu orzekającego

Członek składu orzekającego

Kamila Koziaara

Anna Kajzerek-Dziwoki

Beata Leszczyńska

na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 września 2024 r.

orzekło:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 21 lutego 2024r., znak sprawy: OŚ-ŚR.6220.12.2023, organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 8 marca 2024r. wniosło Stowarzyszenie „Jeleń. Tu mieszkamy!”, wnosząc o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, a także o wstrzymanie na podstawie przepisu art. 86e ustawy natychmiastowego wykonania tej decyzji. Wniesiono także o zasądzenie na rzecz Skarżącego kosztów postępowania.

Wydanej decyzji zarzucono naruszenie przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, tj.:

- art. 74 ust. 1 pkt. 1 ustawy;

- art. 74a ust. 2 ustawy;

- art. 80 ust. 2 ustawy, poprzez wydanie decyzji z naruszeniem postanowień uchwały nr LV/745/2006 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 29 czerwca 2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Jeleń w rejonie węzła autostrady w Jaworznie, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego Nr 87 pod poz. 2450.

W uzasadnieniu odwołania, Stowarzyszenie rozwinęło powyższe zarzuty, przedstawiając swoje stanowisko w sprawie. M.in. oświadczyło, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie spełnia wymogów o których stanowi przepis art. 74a ust. 1 i ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, a także że planowane przez inwestora przedsięwzięcie nie jest zgodne z przeznaczeniem terenu określonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Pismem z dnia 12 marca 2024 r., znak sprawy: OŚ-ŚR.6220.12.2023 (data wpływu do Kolegium: 14 marca 2024r.) organ I instancji przekazał do Kolegium ww. odwołanie wraz z aktami przedmiotowej sprawy, podtrzymując swoje stanowisko w sprawie.

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2024r., Nr SKO.OS/41.9/181/2024/5498/KK Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach uchyliło w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2024r., Nr SKO.OS/41.9/270/2024/5498/KK, Kolegium umorzyło postępowanie w sprawie z wniosku Stowarzyszenia „Jeleń. Tu mieszkamy!” z siedzibą w Jaworznie, zawartym w piśmie z dnia 8 marca 2024r. o wstrzymanie wykonania decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Jaworzna przez Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Jaworzna z dnia 21 lutego 2024r., znak sprawy: OŚ-ŚR.6220.12.2023, którą w pkt. I sentencji tej decyzji ustalono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „ Budowa instalacji do produkcji płyt z tworzyw sztucznych na terenie działki o nr ewidencyjnym 4034/36 w obr. Jeleń w Jaworznie”. W pkt. II-IV sentencji decyzji określono związane z tą decyzją obowiązki na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. W pkt. V sentencji decyzji nadano decyzji rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 § 1 k.p.a. W pkt. VI sentencji tej decyzji określono, że Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedmiotowe postanowienie nie zostało zaskarżone.

W dniu 25 kwietnia 2024 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach wpłynął sprzeciw: spółki BMD A. Bisztyga J Marczyński spółka jawna reprezentowanej przez pełnomocnika od wyżej opisanej decyzji Kolegium z dnia 19 kwietnia 2024r., Nr SKO.OS/41.9/181/2024/5498/KK.

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/GI 579/24 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w pkt. 1 wyroku uchylił zaskarżoną decyzję Kolegium.

Pismem z dnia 20 sierpnia 2024r. (sygn. akt II SA/GI 579/24) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach przekazał do Kolegium całość akt sprawy wraz z ww. wyrokiem, opatrzonym klauzulą prawomocności (data wpływu do Kolegium: 27 sierpnia 2024r.).

Mając na względzie powyższe Kolegium przystępuje do rozpatrzenia odwołania wniesionego przez: Stowarzyszenie „Jeleń. Tu mieszkamy!”, z siedzibą w Jaworznie, zawartym w piśmie z dnia 8 marca 2024r. od decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Jaworzna przez Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Jaworzna z dnia 21 lutego 2024r., znak sprawy: OŚ-ŚR.6220.12.2023, którą w pkt. I sentencji tej decyzji ustalono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji do produkcji płyt z tworzyw sztucznych na terenie działki o nr ewidencyjnym 4034/36 w obr. Jeleń w Jaworznie”. W pkt. II-IV sentencji decyzji określono związane z tą decyzją obowiązki na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. W pkt. V sentencji decyzji nadano decyzji rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 § 1 k.p.a. W pkt. VI sentencji tej decyzji określono, że Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności Kolegium zobowiązane jest zwrócić uwagę na treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/GI 579/24. Wyrokiem tym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach uchylił decyzję Kolegium z dnia 19 kwietnia 2024r., Nr SKO.41.9/181/2024/5498/KK, którą Kolegium uchyliło w całości decyzję organu I instancji z dnia 21 lutego 2024r., znak sprawy: OŚ-ŚR.6220.12.2023 i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ, wskazując m.in., cyt.: „(...) Sąd nie podziela stanowiska Kolegium, wedle którego w sprawie wystąpiły przesłanki do wyłączenia organu I instancji, gdyż stroną postępowania jest Gmina Jaworzno. Kolegium wskazało, że Gmina ta jest właścicielem nieruchomości, na której zaplanowano przedsięwzięcie, którego dotyczy decyzja ustalająca

środowiskowe uwarunkowania (działka nr 4034/36) oraz właścicielem nieruchomości znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji (działki nr 4034/34 i 4480). W konsekwencji w oparciu o art. 24 § 1 pkt 4 k.p.a. Kolegium uznało, że Prezydent Miasta Jaworzna jako podmiot reprezentujący stronę podlega wyłączeniu. Jednak tego stanowiska organu w ocenie Sądu nie sposób uznać za prawidłowe (pomijając nawet słuszny zarzut sprzeciwu, dotyczący tego, że gmina nie jest właścicielem wskazanej przez Kolegium). W świetle obowiązujących przepisów prawa brak jest bowiem wyraźnej normy nakazującej wyłączenie wójta, burmistrza lub prezydenta miasta od orzekania w sprawie, w której stroną tego postępowania jest jego gmina. Gmina jest bowiem tworem o szczególnej pozycji ustrojowej. Z jednej strony jest nosicielem imperium (władztwa administracyjnego), zaś z drugiej podmiotem dominium (własności). Te dwie role co do zasady są rozdzielne, co nie oznacza, że nie mogą być wykonywane przez gminę jednocześnie (np. wyroki NSA: z 28 sierpnia 2019 r. li OSK 1970/18, 17 października 2019 r.). W realiach rozpoznawanej sprawy podstaw wyłączenia nie sposób upatrywać w powołanym przez Kolegium przepisie art. 24 § 1 pkt 4 k.p.a. Zaakcentować bowiem należy, że art. 24 § 1 k.p.a. normuje podstawy wyłączenia pracownika organu, a nie samego organu. Przesłanki wyłączenia organu administracji publicznej zostały zaś odrębnie uregulowane w art. 25 § 1 k.p.a., a Kolegium nie wskazało na żadną okoliczność, która w świetle tego przepisu dawałaby podstawę do wyłączenia. Podstaw do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a. nie dawała także podniesiona przez Kolegium okoliczności, że nie wszystkie uzupełnienia i aktualizacje raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zostały podpisane przez osobę posiadającą wymagane ustawowo kwalifikacje (zwłaszcza, że Kolegium nie poddało wystarczającej analizie ich treści i nie rozważało w wystarczającym zakresie, czy są to uzupełnienia, czy raczej wyjaśnienia do raportu). Zwrócenie się przez organ do wykonawcy/kierującego zespołem autorów raportu o podpis pod treścią uzupełnień do tego raportu, które pochodzą od tego zespołu nie można z góry kwalifikować jako prowadzenie postępowania wyjaśniającego w znacznej części. W tym zakresie nic nie wskazuje bowiem na to, że uzupełnienia te zostały dokonane wbrew osobie uprawnionej do sporządzenia raportu. Zatem uzupełnienie dostrzeżonych braków najprawdopodobniej sprowadzać się mogło do prostego potwierdzenia uzupełnień (wyjaśnień) raportu podpisanych przez autorów wchodzących w skład zespołu, którym kierowała osoba posiadające wymagane uprawnienia. Dopiero sytuacja, w której osoba taka odmówiłaby potwierdzenia i w konsekwencji wygenerowana by została potrzeba ponownego uzupełnienia raportu, mogłaby być ewentualnie rozważana w kategoriach postępowania wyjaśniającego w znacznej części. Jednak na istnienie takich okoliczności Kolegium nie wskazało. Podstaw do skorzystania przez Kolegium z art. 138 § 2 k.p.a. nie dawały także pozostałe wskazane w kontrolowanej decyzji nieprawidłowości postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji. Kolegium w żaden sposób nie wykazało, że brak indywidualnych doręczeń do odwołującego stowarzyszenia miało istotny wpływ na wynik sprawy. Z kolei usunięcie przez organ odwoławczy dostrzeżonego błędnego oznaczenia przedsięwzięcia nie wymagało w istocie przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego. W świetle dotychczasowych rozważań nie można w żaden sposób zgodzić się ze stanowiskiem Kolegium co do konieczności ponownego przeprowadzenia postępowania w całości przez organ I instancji. (...).”

Zgodnie z powyższymi wskazaniem, przy ponownym rozpoznaniu sprawy w myśl przepisu art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r., prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2024 r. Poz. 935) Kolegium związane jest oceną prawną i wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi w wyżej wskazanym orzeczeniu Sądu. Jak to bowiem, wynika z ugruntowanego stanowiska sądów administracyjnych, skutki wyroku sądu administracyjnego dotyczą każdego nowego postępowania prowadzonego w zakresie danej sprawy i obejmują zarówno postępowanie sądowoadministracyjne, w którym orzeczenie to zostało wydane; postępowanie administracyjne, w którym zapadło zaskarżone rozstrzygnięcie administracyjne; przyszłe postępowanie administracyjne, w tym także w sprawie stwierdzenia nieważności aktu i wznowienia postępowania administracyjnego, oraz ewentualne przyszłe postępowanie sądowoadministracyjne, w tym także przed NSA w przypadku ewentualnego rozpoznawania skargi kasacyjnej od ponownego wyroku sądu pierwszej instancji (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt i SA/Łd 1230/08, LEX 493588). Stąd skutkiem wyroku sądu administracyjnego w toku każdego z tych postępowań jest zakaz formułowania nowych ocen prawnych – sprzecznych z wyrażonym wcześniej przez sąd administracyjny poglądem. Z uwagi na powyższe Kolegium ponownie rozstrzygając sprawę, związane jest oceną wyrażoną w wyroku

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/GI 579/24.

Kolegium wskazuje, że problematykę wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach regulują przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2024r., poz. 1112, dalej jako: ustawa, ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku). Kolegium stwierdza w tym miejscu, że już po wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie tj. z dniem 16 października 2023r., weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (tj. Dz.U.2023.poz. 1890). Zgodnie z brzmieniem art. 15 ustawy zmienianej, do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

W świetle powyższego na gruncie rozpatrywanej sprawy znajdują zastosowanie przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym ustawą zmienianą.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ww. ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o:

- § 2 ust. 1 pkt. 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U z 2019r. poz. 1839, ze zm., dalej jako: rozporządzenie), jako instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.);
- § 3 ust. 1 pkt. 54 lit. b) ww. rozporządzenia, jako zabudowa przemysłowa lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z treścią przepisu art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 74 ust. 1 ustawy, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;

- 6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.
- 7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;
- 8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.).

W myśl ust. 1a ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Ust. 1d ww. przepisu stanowi z kolei, że minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z brzmieniem ust. 3a ww. przepisu, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W myśl ust. 3b ww. przepisu, prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

Ust. 3c ww. przepisu stanowi, że w przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

- nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 - nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. (ust. 3d ww. przepisu).

Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego. (ust. 3e ww. przepisu).

Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3f ww. przepisu).

W myśl ust. 3g ww. przepisu, przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;

2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Ust. 3h ww. przepisu stanowi, że przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Ust. 4 ww. przepisu stanowi, że organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Przepis art. 74a. ust. 1 ustawy stanowi, że prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 sporządza osoba, o której mowa w ust. 2.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów - kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:

a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,

b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,

c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,

d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

Ust. 3 ww. przepisu stanowi, że oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt. 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Przepis art. 63 ust. 1 ustawy przewiduje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco

oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
  - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
  - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
  - c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
  - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
  - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
  - f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
  - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
  - a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
  - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
  - c) obszary górskie lub leśne,
  - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
  - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
  - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
  - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
  - h) gęstość zaludnienia,
  - i) obszary przylegające do jezior,
  - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
  - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
  - a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
  - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
  - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
  - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
  - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
  - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których

oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

- 1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68. (ust. 4 ww. artykułu).

W myśl ust. 5 ww. przepisu, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane. (ust. 5a ww. przepisu).

W myśl ust. 6 ww. artykułu, na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.

Przepis art. 64 ust. 1 ustawy stanowi, że postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

W myśl ust. 3a ww. przepisu, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1-ld, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. (ust. 4 ww. artykułu).

W myśl art. 65 ust. 1 ustawy, postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Na postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, przysługuje zażalenie. (ust. 2 ww. artykułu).

Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydaniu postanowienia. (ust. 3 ww. przepisu).

Przepis art. 66 ustawy określa wymagania jakie winien spełniać raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 1 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać: 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:

- a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne,
  - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
  - c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia,
  - d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
  - e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
  - f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
  - g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
- a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
  - b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;
    - 2a) warunki inwentaryzacji przyrodniczej w formie opisowej i kartograficznej, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem metodyki, stanowiące załącznik do raportu;
    - 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
  - 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:
    - a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
    - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
    - c) dobra materialne,
    - d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,

- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
- a) istnienia przedsięwzięcia,
- b) wykorzystywania zasobów środowiska,
- c) emisji;
- 9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;
- 10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
- a) określenie założeń do:
- ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
  - programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,
- b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;
- 10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:
- a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,
- b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;
- 11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;
- 11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;
- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;
- 13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
- 14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;

19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;

20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

1a. Każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.

1b. Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

2) z gospodarką odpadami;

3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.

1c. W przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2-2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4-8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego, inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze lub inwestycję celu publicznego o nieliniowym charakterze związaną z ochroną ludności przed powodzią i suszą, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,
  - 2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko
- kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

Przepis art. 79 ust. 1 ustawy stanowi, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 80 ust. 1 ustawy przewiduje, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

Zgodnie z brzmieniem art. 82 ust. 1 ustawy, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,

b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26, 27 i 29,

d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,

e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,

f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,

b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań,

c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

– wójt, burmistrz lub prezydent miasta,

– starosta,

– marszałek województwa,

– wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w:

a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

b) ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;

5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;

6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

W myśl ust. 1a. ww. przepisu, w przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b lit. a, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.

Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska;
- 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;
- 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta;
- 4) starosta;
- 5) marszałek województwa;
- 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska. (ust. 1b ww. przepisu).

Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Wniosek składa się w terminie 30 dni od dnia otrzymania analizy porealizacyjnej. (ust. 1c ww. przepisu).

W myśl ust. 2 ww. artykułu, w stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona. (ust. 2a ww. przepisu).

W myśl ust. 3 ww. przepisu, charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
  - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
  - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
    - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
    - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
    - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
  - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W myśl ust. 3 ww. przepisu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie

Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne.

Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 k.p.a.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 k.p.a. ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 k.p.a.). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do

oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 k.p.a.) Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

W pierwszej kolejności Kolegium stwierdza, że w myśl przepisu art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r., prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 935) Kolegium związane jest oceną prawną i wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi w wyżej wskazanym orzeczeniu Sądu tj. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/GI 579/24. Jak to bowiem wynika z ugruntowanego stanowiska sądów administracyjnych, skutki wyroku sądu administracyjnego dotyczą każdego nowego postępowania prowadzonego w zakresie danej sprawy i obejmują zarówno postępowanie sądowoadministracyjne, w którym orzeczenie to zostało wydane; postępowanie administracyjne, w którym zapadło zaskarżone rozstrzygnięcie administracyjne; przyszłe postępowanie administracyjne, w tym także w sprawie stwierdzenia nieważności aktu i wznowienia postępowania administracyjnego, oraz ewentualne przyszłe postępowanie sądowoadministracyjne, w tym także przed NSA w przypadku ewentualnego rozpoznawania skargi kasacyjnej od ponownego wyroku sądu pierwszej instancji (tak m.in., wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1230/08, LEX 493588). Stąd skutkiem wyroku sądu administracyjnego w toku każdego z tych postępowań jest zakaz formułowania nowych ocen prawnych – sprzecznych z wyrażonym wcześniej przez sąd administracyjny poglądem. Z uwagi na powyższe Kolegium ponownie rozstrzygając sprawę, związane jest oceną wyrażoną w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/GI 579/24, gdzie orzeczono, iż wydana przez Kolegium decyzja z dnia 19 kwietnia 2024r., Nr SKO.OS/41.9/181/2024/5498/KK narusza art. 138 § 2 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie materiału dowodowego sprawy, mając na względzie treść wyroku WSA w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024r., sygn. akt II SA/GI 579/24, stwierdza, że decyzja Prezydenta Miasta Jaworzna z dnia 21 lutego 2024r., znak sprawy: OŚ-ŚR.6220.12.2023 jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Z tego względu, koniecznym jest utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji w myśl art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Zważyć przy tym należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, iż organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a., wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 k.p.a. i art. 9 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w

postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Kolegium wyjaśnia w tym miejscu, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany. Oznacza to, że w przypadku spełnienia przez wnioskodawcę łącznie wszystkich wymaganych prawem przesłanek właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla określonego przedsięwzięcia. Z kolei podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wystąpienie chociażby jednej z następujących przesłanek: 1) niezgodność planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; 2) odmowa uzgodnienia przez organ współdziałający; 3) sprzeczność z innymi przepisami prawa; 4) brak zgody wnioskodawcy na zaproponowany przez właściwy organ wariant realizacji przedsięwzięcia inny niż proponowany przez wnioskodawcę.

W oparciu o materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji stwierdzić należy, że inwestor, tj. spółka BMD A. Bisztyga, J. Marczyński Sp. j. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich przy ul. Marii Konopnickiej 11, pismem 28 lutego 2023 r., wystąpił do Prezydenta Miasta Jaworzna o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla opisanego powyżej przedsięwzięcia. Do przedmiotowego wniosku załączono m.in.: raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w art. 74 ust. 3a zdanie drugie ww. ustawy dnia 3 października 2008 r., mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w art. 74 ust. 3a zdanie drugie ww. ustawy dnia 3 października 2008 r., wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w art. 74 ust. 3a pkt 1 ww. ustawy dnia 3 października 2008 r. Powyższe pismo wpłynęło do organu I instancji w dniu 1 marca 2023r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie w sprawie. W tym zakresie organ I instancji prawidłowo ocenił ww. wniosek oraz określił rodzaj i charakter przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z akt sprawy wynika także, że inwestor wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 28 lutego 2023r., przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony w lutym 2023r. przez zespół autorów: P. Monikę Ostrowską, P. Klaudię Krauze i P. Łukasza Gronalewskiego. W treści raportu wyjaśniono, że opracowanie to zostało wykonane na podstawie umowy zawartej między inwestorem, a firma BIO-INDUSTRY, a także oświadczone, że raport został opracowany zgodnie z wymogami art. 66 ustawy. Do ww. opracowania załączono m.in. załącznik nr 1 w którym zawarto dane osobowe Kierującego Zespołem autorów raportu, tj. Pani Moniki Ostrowskiej, a także Jej oświadczenie o spełnieniu wymogów wynikających z brzmienia przepisu art. 74a ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Następnie w toku postępowania, organy współdziałające wielokrotnie wzywały inwestora do uzupełnienia/zaktualizowania treści raportu, każdorazowo wskazując zakres żądanych uzupełnień. Tak m.in. pismami z dnia 16 maja 2023r. i 27 lipca 2023r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko m.in. odnośnie emisji zanieczyszczeń do powietrza, a także w zakresie gospodarki odpadami, na które to wezwania udzielali odpowiedzi: autorzy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dodatkowo, wraz ze sprzeciwem od decyzji Kolegium z dnia 19 kwietnia 2024r., Nr SKO.OS/41.9/181/2024/5498/KK zostało przedłożone przez: P. Klaudię Krauze i P. Łukasza Gronalewskiego oświadczenie autora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, opatrzone datą 19 marca 2024r., odnośnie spełnienia przez Ww. osoby wymagań określonych brzmieniem art. 74a ust. 2 ustawy o środowiskowych uwarunkowaniach. W ocenie Kolegium, mając na względzie akta sprawy jak i brzmienie ww. wyroku WSA w Gliwicach, stwierdzić należy, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami spełnia wymogi art. 66 ust. 1 pkt. 19 ustawy. Przepis ten stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów. Wymóg w powyższym względzie dotyczy także wszelkich uzupełnień jak i składanych w toku postępowania

dotychczasowych wyjaśnień co do treści raportu. Kolegium, orzekając w ramach związania ww. wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/GI 579/24, stwierdza, że zarzuty odwołania na okoliczność braku spełnienia wymagań, o których stanowi art. 74a ust. 2 ustawy środowiskowej nie zasługują na uwzględnienie. Kolegium podziela stanowisko Sądu zawarte w ww. wyroku, gdzie wywiedziono, cyt.: „(...) Zwrócenie się przez organ do wykonawcy/kierującego zespołem autorów raportu o podpis pod treścią uzupełnień do tego raportu, które pochodzą od tego zespołu nie można z góry kwalifikować jako prowadzenie postępowania wyjaśniającego w znacznej części. W tym zakresie nic nie wskazuje bowiem na to, że uzupełnienia te zostały dokonane wbrew osobie uprawnionej do sporządzenia raportu. Zatem uzupełnienie dostrzeżonych braków najprawdopodobniej sprowadzać się mogło do prostego potwierdzenia uzupełnień (wyjaśnień) raportu podpisanych przez autorów wchodzących w skład zespołu, którym kierowała osoba posiadająca wymagane uprawnienia. Dopiero sytuacja, w której osoba taka odmówiłaby potwierdzenia i w konsekwencji wygenerowana by została potrzeba ponownego uzupełnienia raportu, mogłaby być ewentualnie rozważana w kategoriach postępowania wyjaśniającego w znacznej części.(...)”.

Dalej Kolegium stwierdza, mając na względzie treść ww. wyroku WSA w Gliwicach, że w sprawie nie wystąpiły przesłanki wyłączenia organu od załatwienia sprawy. W swojej poprzedniej decyzji Kolegium omyłkowo stwierdziło, że właścicielem nieruchomości oznaczonej geodezyjnie nr 4034/36 obręb Jeleń, na którym zaplanowano inwestycję jest Gmina Jaworzno. Tymczasem z akt sprawy w tym z treści wypisu z ewidencji gruntów dla ww. nieruchomości wynika, że działka ta stanowi własność inwestora. Odnosząc się z kolei do kwestii pozostawania w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia nieruchomości stanowiących własność Gminy Jaworzno, Kolegium stwierdza, że powyższa okoliczność nie stanowi podstawy do wyłączenia organu od załatwienia sprawy. Zgodzić się należy ze stanowiskiem WSA zawartym w ww. wyroku z dnia 10 czerwca 2024r., gdzie podkreślono, cyt. „(...) W świetle obowiązujących przepisów prawa brak jest bowiem wyraźnej normy nakazującej wyłączenie wójta, burmistrza lub prezydenta miasta od orzekania w sprawie, w której stroną tego postępowania jest jego gmina. Gmina jest bowiem tworem o szczególnej pozycji ustrojowej. Z jednej strony jest nosicielem imperium (władztwa administracyjnego), zaś z drugiej podmiotem dominium (własności). Te dwie role co do zasady są rozdzielne, co nie oznacza, że nie mogą być wykonywane przez gminę jednocześnie (np. wyroki NSA: z 28 sierpnia 2019 r. li OSK 1970/18, 17 października 2019 r.). (...)”.

Dalej Kolegium wskazuje, że w oparciu o przedłożone przez inwestora mapy z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia, a także wypisy z ewidencji gruntów organ I instancji ustalił krąg stron tego postępowania i prowadził postępowanie z ich udziałem. Organ I instancji podjął ustalenia na ww. okoliczność mając na względzie nowelizację przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dokonaną ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1712), która weszła w życie z dniem 24 września 2019r. W uzasadnieniu decyzji organ prowadzący sprawę wywiódł, że za strony uznał: wnioskodawcę, podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości nr 4034/36, obręb Jeleń, na której zaplanowano inwestycję oraz podmioty posiadające tytuł prawny do nieruchomości zlokalizowanych w odległości 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie. Dodatkowo z uwagi na liczbę stron powyżej 10, organ I instancji zastosował w sprawie tryb przewidziany art. 74 ust. 3 ustawy środowiskowej w związku z art. 49 k.p.a.

Kolegium wskazuje w tym miejscu, że dopuszczenie organizacji społecznej do udziału w tym postępowaniu jako podmiotu na prawach strony - w oparciu o treść przepisu art. 31 k.p.a. było prawidłowe. Zgodnie ze aktualnym stanowiskiem sądów administracyjnych, które Kolegium w pełni podziela stwierdzić należy, że przepis art. 44 ust. 1 środowiskowej stanowi *lex specialis* wobec przepisu art. 31 k.p.a. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29 listopada 2016 r. II OSK 524/15, LEX nr 2190937). Wynika to z tego, że przepis ten ma zastosowanie wyłącznie w postępowaniach wymagających udziału społeczeństwa, do których niewątpliwie należy postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Ponadto, dotyczy on wyłącznie organizacji ekologicznych, a zatem organizacji społecznych, których statutowym celem

jest ochrona środowiska (art. 3 ust. 1 pkt. 10 ustawy środowiskowej). Inaczej określono również przesłanki dopuszczenia do udziału w postępowaniu tego rodzaju organizacji ekologicznej, ponieważ rozpoznając wniosek złożony na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy środowiskowej właściwy organ administracji publicznej nie jest zobowiązany do badania, czy za dopuszczeniem danej organizacji społecznej będącej organizacją ekologiczną przemawia interes społeczny. Temu uproszczeniu dostępu organizacji ekologicznej do postępowania wymagającego udziału społeczeństwa towarzyszy jednak warunek, żeby organizacja ta prowadziła działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Jednocześnie norma z art. 44 ust. 1 ustawy środowiskowej w sposób wyraźny wyłącza stosowanie art. 31 § 4 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej, wszczynając postępowanie w sprawie dotyczącej innej osoby, zawiadamia o tym organizację społeczną, jeżeli uzna, że może ona być zainteresowana udziałem w tym postępowaniu ze względu na swoje cele statutowe, i gdy przemawia za tym interes społeczny. Jednym ze źródeł cytowanej regulacji są zobowiązania Polski wynikające z art. 9 Konwencji z Aarhus. Zgodnie z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, umowy międzynarodowe są częścią krajowego porządku prawnego i muszą być stosowane w polskim porządku prawnym. W przypadku Konwencji z Aarhus są to normy sformułowane bardzo ogólnie, które wymagają konkretyzacji w systemach prawnych państw, które podpisały tę Konwencję. Wynika to jednoznacznie z przepisów art. 9 ust. 1-5 Konwencji, które przewidziały wprowadzenie do systemów prawnych państw członkowskich szczegółowych procedur odwoławczych umożliwiających rozpoznanie sprawy przez sąd lub inny niezależny i bezstronny organ powołany z mocy ustawy. Realizacja tych obowiązków nastąpiła m.in. w art. 44 ustawy środowiskowej, która to ustawa dokonała ponadto wdrożenia siedmiu dyrektyw Wspólnot Europejskich, w tym dyrektywy Rady 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U.UE.L.1985.175.40), obecnie zastąpionej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U.UE.L.2012.26.1). Należy jednak również pamiętać, że art. 58 ust. 1 Konstytucji RP zapewnia każdemu wolność zrzeszania się, co stanowi źródło tworzenia organizacji społecznych i ich uprawnień wynikających między innymi z art. 31 k.p.a. Jak już wyżej wskazano, norma z art. 44 ust. 1 ustawy środowiskowej stanowi *lex specialis* wobec art. 31 k.p.a., co zgodnie z zasadą *lex specialis derogat legi generali* wyłącza stosowanie art. 31 k.p.a., jeżeli w danej sprawie znajduje zastosowanie art. 44 ust. 1 ustawy środowiskowej. Nie oznacza to jednak, że dana organizacja społeczna nie może występować w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa na zasadach ogólnych, wynikające z art. 31 k.p.a., o ile oczywiście spełni przesłanki wynikające z tego przepisu. Odmienne stanowisko wykluczałoby możliwości udziału w postępowaniach wymagających udziału społeczeństwa dopuszczenia innych niż organizacje ekologiczne organizacji społecznych, co jest oczywiście niedopuszczalne. Ustawa środowiskowa zawiera szereg rozwiązań szczególnych, ale nadal jest to w tych sprawach postępowanie prowadzone w trybie i na podstawie przepisów k.p.a., które regulują dostęp do postępowania organizacji społecznych. Jeżeli zatem dana organizacja społeczna domaga się udziału w postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa, powołując się przy tym na art. 31 ust. 1 k.p.a., to brak jest podstaw do odmowy zastosowania tego przepisu tylko z tego powodu, że regulamin lub statut tej organizacji pozwala zakwalifikować ją do organizacji ekologicznych w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy środowiskowej. Przepisy ustawy środowiskowej nie wyłączają w żaden sposób możliwości zastosowania art. 31 k.p.a. w postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa, poza wyraźnym wyłączeniem art. 31 ust. 4 k.p.a., które ma zastosowanie wyłącznie w przypadku wniosku organizacji ekologicznej złożonego na podstawie art. 44 ustawy środowiskowej.(tak m.in. wyroki NSA z dnia; 7 marca 2023 r., sygn. akt III OSK 1909/21 oraz z dnia 27 czerwca 2023 r. sygn. akt III OSK 2434/21, LEX nr 3575588). Kolegium podziela ww. stanowisko i wskazuje, że w rozpatrywanej sprawie Stowarzyszenie "Jeleń- tu mieszkamy" wystąpiło do organu I instancji z wnioskiem o dopuszczenie tego stowarzyszenia do udziału w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa na zasadach ogólnych i po przeanalizowaniu przez organ prowadzący sprawę przesłanek wynikających z brzmienia art. 31 k.p.a. - podmiot ten został dopuszczony do udziału w tym postępowaniu jako podmiot na prawach strony. Działanie w tym względzie było prawidłowe.

Analizując przedmiotową sprawę, w tym zapadłe rozstrzygnięcie organu I instancji, Kolegium wzięło również pod uwagę, że w rozpatrywanej sprawie organy współdziałające tj. Regionalny

Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jaworznie uzgodnili realizację przedsięwzięcia w wariantcie zaproponowanym przez inwestora i określili jego warunki zarówno na etapie realizacji jak i na etapie eksploatacji, a także wskazali odrębne wymagania dotyczące ochrony środowiska. Organ I instancji w wydanej decyzji wziął pod uwagę warunki zawarte w ww. opiniach i uwzględnił je w wydanej decyzji. Z akt sprawy wynika bowiem, że organy współdziałające, analizowały planowane do realizacji przedsięwzięcie w oparciu o przedłożony przez organ I instancji materiał dowodowy, w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami i wyjaśnieniami. Kolegium nie znalazło zatem podstaw do podważenia dokonanej przez organ I instancji oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. opinii oraz wyprowadzonych z tej oceny wniosków. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić.

Zgodnie z art. 80 ust 2 ww. ustawy organ I przeanalizował także zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wywodząc, że teren, na którym realizowana będzie inwestycja położony jest w granicach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Jeleń w rejonie węzła autostrady zatwierdzonego uchwałą nr LV/745/2006 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 29 czerwca 2006 r. (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 87 poz. 2450), obowiązującego od 27 sierpnia 2006 r. w terenie oznaczonym symbolem 1 PU — jako: tereny produkcyjno-usługowe. Zgodnie z § 5 ww. planu podstawowe przeznaczenie terenu to zabudowa produkcyjno-składowa, w tym uznana za mogącą znacząco oddziaływać na środowisko. Zakazana jest realizacja obiektów o funkcjach uciążliwych, tj. takich, które powodują lub mogą spowodować przekroczenie dopuszczalnych norm określonych w przepisach odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny (§ 5 ust. 3 pkt 1 ww. uchwały), co jest szczególnie istotne z uwagi na bliskość terenów przeznaczonych pod zabudowę - nieruchomości graniczy od zachodu z terenami przeznaczonymi pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną i zabudowę usługową w mpzp „Jeleń”. Organ I instancji wywiódł, że w obowiązującym dla terenu nieruchomości miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie zawarto odrębnych zapisów odnoszących się do przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów. W świetle powyższego oraz biorąc pod uwagę pozostałe zapisy mpzp, zdaniem organu prowadzącego sprawę zaplanowane przez inwestora przedsięwzięcie jest zgodne z przeznaczeniem terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Kolegium podziela ww. argumentację. Dodatkowo stwierdzić należy, że analiza zgodności zamierzenia z zapisami planu miejscowego było także dokonana przez organy współdziałające w sprawie, gdzie organy te nie stwierdziły żadnych niezgodności w tym względzie. W opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach wskazano, że najbliższe otoczenie Zakładu stanowią: a) od północy - część północna działki nr 4034/36, obręb: Jeleń, na której znajduje się niewielki zbiornik wodny (staw). Przedmiotowy zbiornik jest praktycznie zarośnięty, w związku z czym tylko niewielka jego część pełni swoją funkcję — stawu. Dalej skład materiałów budowlanych (Firma Wielobranżowa „KOST-BRUK”) oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. W dalszej odległości przebiega ul. Wiosny Ludów; b) od wschodu działka nr 4034/34, obręb: Jeleń — jezdnia — ul. Inwestycyjna, za którą zlokalizowane są: PERZ Polska sp. z o.o. (usługi wynajmu deskowań i rusztowań), „Erontrans sp. z o.o. (usługi logistyki), „SCC” sp. z o.o. (handel — powierzchnie magazynowe); c) od południa działki nr 3804/18 i 4480, obręb: Jeleń — treningowe boisko sportowe (stadion) klubu Victoria 1918 Jaworzno; d) od zachodu działki nr 3803 i 3802, obręb: Jeleń — łąki trwałe, za którymi w dalszej odległości znajdują się zabudowania mieszkalne — jednorodzinne. W oparciu o powyższe stwierdzić należy, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami planu miejscowego, zatem w sprawie nie znajdzie zastosowania przepis art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej.

Dalej stwierdzić należy, że w trakcie toczącego się postępowania Prezydent Miasta Jaworzna przeprowadził szereg czynności wyjaśniających w sprawie i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a następnie wydał zaskarżoną decyzję.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnił stronom i podmiotom na prawach strony czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych

dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag. Organ I instancji prowadził także postępowanie z udziałem społeczeństwa, co wynika z akt sprawy jak i uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawidłowe.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu I instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach związania wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024r., sygn. akt II SA/GI 579/23, Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ I instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu I instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i podmiotowi na prawach strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 k.p.a. oraz art. 82 ust. 1 i ust. 2 ustawy środowiskowej. Zawiera ona obszerne uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Zaskarżona decyzja zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 2 ustawy, zawiera także załącznik: charakterystykę tego przedsięwzięcia.

Zaskarżona decyzja została również wydana po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ww. ustawy).

Kolegium zauważa dalej, że zaskarżona decyzja organu I instancji w pozostałym zakresie zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. Kolegium podziela stanowisko organu I instancji zawarte w zaskarżonej decyzji.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom i podmiotom na prawach strony występującym w postępowaniu.

Z uwagi na powyższe Kolegium, w oparciu o art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a., orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, mając na względzie treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/GI 579/23, Kolegium wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie z następujących względów.

Wskazać należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. Decyzja taka stwierdza jedynie warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji danej inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną, o czym Kolegium wspomniało na wstępie niniejszej decyzji. Z treści przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej następuje zatem w przypadkach, niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony, a organ prowadzący sprawę nie stwierdził niezgodności zamierzenia strony z zapisami tego planu; odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający, co w sprawie nie miało miejsca lub gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ wariant dopuszczony do realizacji - w przypadku, gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co również w tym postępowaniu nie wystąpiło. W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w

sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu. W ocenie Kolegium, w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania w zakresie braku zamieszczenia w obwieszczeniu informacji odnośnie zmian jakie miały miejsce w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w stosunku do jego pierwotnej wersji, a dołączonej do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wskazać należy, że argumentacja w tym względzie nie zasługuje na uwzględnienie. Z akt sprawy wynika, że organ I instancji m.in. w obwieszczeniu z dnia 22 stycznia 2024r., powiadomił strony postępowania oraz podmiot na prawach strony o zgromadzeniu materiału dowodowego w sprawie, na który składają się m.in.; cyt. „(...) wnioski wraz z załącznikami, raport oddziaływania na środowisko wraz z uzupełnieniami (...)”, itp. Informacja o uzupełnieniach raportu i możliwością zapoznania się z treścią tych uzupełnień została przez organ I instancji podana do wiadomości stronom jak i podmiotowi na prawach strony. Zatem strony jak podmiot na prawach strony mogły zapoznać się z tymi dokumentami w toku prowadzonego postępowania.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzuty odwołania odnośnie braku zgodności zamierzenia inwestora z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Jeleń w rejonie węzła autostrady zatwierdzonego uchwałą nr LV/745/2006 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 29 czerwca 2006 r. (Dz. Urz. Woj. ŚI. Nr 87 poz. 2450). Stowarzyszenie wskazując na brak zgodności zamierzenia z planem miejscowym wywiodło m.in., cyt.: „(...) Z kolei ust. 3 wyżej wymienionego przepisu przewiduje, że na terenie objętym MPZP zakazuje się realizacji obiektów i urządzeń o funkcjach uciążliwych w rozumieniu § 4 pkt. 14 MPZM. Uchwała definiuje funkcje uciążliwe jako takie, które powodują lub mogą spowodować przekroczenie dopuszczalnych norm określonych w przepisach szczególnych i odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny. (...)”. Tymczasem w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, takiej uciążliwości nie stwierdzono. W postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 17 stycznia 2024r., znak sprawy: WOOŚ.4221.23.2023RWG.8 stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie polega na budowie instalacji do produkcji płyt w wyniku przetwarzania surowców i materiałów w tym odzysku odpadów i położone będzie na terenie działki o nr ewidencyjnym nr 4034/36, obręb Jeleń, gmina: Jaworzno. (...). Wskazano, że w trakcie prac budowlanych związanych z realizacją przedsięwzięcia mogą występować okresowe uciążliwości tj. pylenie podczas prowadzenia prac ziemnych czy transportu i magazynowania sypkich surowców stosowanych do budowy i odpadów o takim samym charakterze, a także emisja substancji pyłowo-gazowych związana z ruchem pojazdów i sprzętu budowlanego po terenie przedsięwzięcia. Z tego względu w ślad za zaleceniami ww. podmiotu organ I instancji w treści decyzji nałożył na inwestora dodatkowy warunek mający na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na jakość powietrza tj. m.in. zabezpieczenie materiałów sypkich, pylistych przez ich rozwiewaniem, a także czyszczenie kół pojazdów przed ich wyjazdem z placu budowy. W dalszej części ww. opinii organu współdziałającego wskazano także, że zaprojektowane systemy wentylacji hali wstępnego przygotowania surowca oraz hali produkcji płyt zapewnią brak możliwości występowania emisji zanieczyszczeń z wnętrza hali do powietrza. Nadto w ocenie ww. organu, eksploatacja przedsięwzięcia nie powinna stanowić źródła uciążliwości zapachowej. Zdaniem ww. organu, realizacja planowanej inwestycji z uwagi na jej zakres i usytuowanie, nie będzie stanowiła istotnego źródła uciążliwości dla środowiska i ludzkie. Nie stwierdzono także, aby przedsięwzięcie wpływało istotnie negatywnie na środowisko i zdrowie ludzkie w fazie eksploatacji. Kolegium mając na względzie materiał dowodowy sprawy, a w szczególności brzmienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, podziela powyższą argumentację.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut odwołania odnośnie naruszenia przez inwestora zapisów § 6 ust. 1 mpzp, poprzez postawienie na nieruchomości objętej przedsięwzięciem - stacji TRAF0. Stacja TRAF0 to nic innego jak stacja elektroenergetyczna odpowiedzialna za dystrybucję i rozdział energii elektrycznej, przy czym, z treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a także jego uzupełnień, wynika, że przedmiotowa stacja jest jednym z wielu elementów inwestycji polegającej na budowie instalacji do produkcji płyt z tworzyw sztucznych, niezbędnych do

jej prawidłowego funkcjonowania.

Samorządowe Kolegium odwoławcze w Katowicach stwierdza, że argumenty zawarte w odwołaniu nie są zasadne. Kolegium po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało ww. zarzuty za niezasadne.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach dokonując wyboru pełnomocnika strony w niniejszym postępowaniu wskazuje, mając na względzie treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19 maja 2021 r. (sygn. akt II SA/Gd 55/21, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych), zgodnie z którym, cyt.: „(...) w wypadku, gdy to organ dokonuje wyboru pełnomocnika, któremu doręcza pisma w sprawie, zgodnie z art. 40 § 2 k.p.a., winien tego wyboru dokonywać z uwzględnieniem racjonalnych przesłanek opartych o przebieg postępowania i czynności pełnomocników, w szczególności z uwzględnieniem tego, który pełnomocnik podejmował czynności w sprawie. (...)” - doręcza niniejszą decyzję pełnomocnikowi tj. radcy prawnemu P. Dominice Nosal.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji. Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935). Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935).

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Kamila Koziara

/na oryginale właściwy podpis/

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Anna Kajzerek-Dziwoki

/na oryginale właściwy podpis/

Członek Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach

Beata Leszczyńska

/na oryginale właściwy podpis/

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie „Jeleń. Tu mieszkamy”. ul. Wiosny Ludów 19, 43-608 Jaworzno,
2. Radca prawny Dominika Nosal – jako pełnomocnik inwestora

na adres:

- Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Wolnego 4/303, 40-857 Katowice,
3. Prezydent Miasta Jaworzna, ul. Grunwaldzka 33, 43-600 Jaworzno- ze zwrotem akt sprawy,
  4. Gmina Jaworzno- reprezentowana przez Prezydenta Miasta Jaworzna
ul. Grunwaldzka 33, 43-600 Jaworzno,
  5. Pozostałe strony- w trybie art. 49 k.p.a.,
  6. Aa – BE 10

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice,
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Katowicach
pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice,
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jaworznie, ul. Poczтова 7, 43-600 Jaworzno.